

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXIV, številka 554 datum 14. 6. 2020

SMO SVINČNIKI V BOŽJIH ROKAH – čudovita nedeljska ideja za pogovor

Na čudovito sončno nedeljo vzemite v roke navaden svinčnik in preko naslednjih štirih njegovih lastnosti spoznajte, kaj vse nas lahko nauči o Bogu. Pripovedujte o tem tudi svojim otrokom in skupaj raziskujte, kako smo pravzaprav vsi svinčniki v Božjih rokah.

In ... *katero so lastnosti svinčnika, iz katerih se lahko nekaj naučimo?*

1. Le z roko, ki ga vodi, je svinčnik uporaben in koristen.

Ravno tako kot svinčnik, smo tudi mi sposobni ustvarjati najlepše stvari in živeti v ljubezni takrat, kadar smo vodeni od Boga. Kadar ustvarjamo z Božjo roko, ki nas vodi. In dobra novica je, da si nas Bog želi držati in nas voditi. *Mu zaupamo zgodbe, ki jih želi z nami napisati? Mu zaupamo risbe, ki jih želi z nami narisati?* Če položimo svoje življenje v Božje roke, bo nastala neverjetna sled.

2. Svinčnik je potrebno redno šiliti.

Če želimo, da svinčnik dobro piše, ga je potrebno redno šiliti. Z istim namenom Bog brusi nas. S Svetim Duhom nas oblikuje tako, da našo zlomljenost, našo izčrpanost spreminja v novo moč, v novo ošiljeno obliko, s katero nastajajo lepe umetnine.

3. Sled svinčnika je lahko izbrisana.

Kadarkoli naredimo napako, lahko Bog to izbriše. Odpusti. Pozabi. In nam vedno znova omogoči, da čez izbrisano sled napišemo novo, lepšo zgodbo.

4. Bistvo svinčnika je v notranjosti.

Znotraj svinčnika je tisto, kar pušča sled. S čimer pišemo, rišemo. Tisto, kar dejansko šteje in tisto, kar ima vrednost. Samo ogrodje brez notranjosti ne služi svojemu namenu. Lahko je lepo, a prazno. Tudi naše srce in naša duša sta tista, ki pišeta zgodbe. Ki drugemu lepšata dan. Ki s svojim pisanjem spreminjata svet.

Vir: Paolo Coelho (2009) Like a river. Amsterdam Singel Pockets.

Pon., 15. 6. Vid	Od 17. ure dalje sveta spoved prvobhajancev ... Ob 19. uri za + starše Hrastnik in 3 brate
Tor., 16. 6. Beno	Začetek tridnevnice – duhovne priprave na prejem zakramentov Ob 19. uri za + Jožefa Pušnika
Sre., 17. 6. Rajner	Ob 19. uri za + Danijela Cvetko
Čet, 18. 6. Gregor J. Barbarigo	Ob 19. uri za + Terezijo Turner
Pet., 19. 6. SRCE JEZUSOVO	Ob 19. uri za + Hildo Mihelič
Sob., 20. 6. Marijino brezmadežno srce	<i>»Krstna sobota«</i> Ob 19. uri za + očeta Antona in brata Antona Reflaka
Ned., 21. 6. 12. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri ... ob življenjskem jubileju ... Bogu in Devici Mariji v zahvalo ter priprošnjo Ob 10. 30 na Sv. Antonu za + Marijo in Ferdinanda Ladineka ter 2 sina (dekan dr. Ivan Rojnik, vuhreški gospod župnik)
<i>P. S.: prvoobhajanca na slovesnosti spremljajo samo starši!</i>	<i>Na izrecno željo staršev ...</i> PRVO SV. OBHAJILO Ob 10. uri Bogu in Devici Mariji na čast za dušno in telesno zdravje prvoobhajancev
Od 21. 6. do 4. 7. bom »zdoma« ...	Ta čas me bosta nadomeščala: g. dekan dr. Ivan Rojnik (02/887 15 07) in g. Marko Drevenšek (02/876 11 77 ali 041/559 549)

Maribor, 28. april 2020

Spoštovani sobrat v duhovništvu!

Najprej prav prisrčen pozdrav iz Don Boskovega centra /.../ radi bi ti rekli, da smo zelo hvaležni, da lahko opravljamo svoje poslanstvo v Mariboru in da ste nas salezijance tako lepo sprejeli. Veseli smo, da vam občasno lahko pomagamo po župnijah z nadomeščanjem pri maševanju ali s spovedovanjem. Hvaležni smo vam tudi za to, da ste nam že doslej na tak ali drugačen način stali ob strani pri nastajanju in poslanstvu Don Boskovega centra.

Sedaj pa te prosimo za razumevanje, da ti pišemo z vsebino, kot bo sledila. A to upamo storiti, ker je to povsem evangeljsko: **upamo prositi**. Verjetno dobro veš, kakšno je stanje naše novogradnje v Don Boskovem centru. Veliko je narejenega

– a vendar polovica objekta še ni dokončanega. V zadnjem letu smo postorili kar veliko stvari v smislu ureditve okolice in kake manjše stvari v cerkvi, sedaj pa bi radi kako zadevo premaknili naprej tudi na objektu samem. Res je, da smo se za to odločili še v času pred izbruhom epidemeje – a očitno je tako, da moramo kaj postoriti ravno takrat, ko je najtežje.

Torej: letos želimo na nedokončani objekt namestiti manjkajoča okna (ok. 30) in urediti fasado (1400m²); ob tem bo potrebno izvesti še kak manjši gradbeni poseg. Strošek investicije bo kar visok; sami vsega ne bomo zmogli: nekaj bo zbrala župnija, nekaj naša mariborska redovna skupnost, malo bo pomagalo tudi naše vodstvo v Ljubljani (vendar ne kaj dosti, ker imamo v gradnji precej veliko zadevo v Želimljem – prizidek dijaškega doma) ... Vendar to še ne bo dovolj.

Zato se obračamo s prošnjo za finančno pomoč tudi nate osebno oz. na vašo župnijo – če seveda zmoreš/te.

Naša ustanova v Mariboru že sedaj nekako 'presega' zgolj župnijske okvire (veliko raznih srečanj in dogodkov presega župnijske okvire); in zdi se nam prav, da tudi tu v Don Boskovem centru poskušamo s skupnimi močmi vzpostaviti živo vzgojno-pastoralno središče, da bi tako bili luč in sol v tem sekulariziranem svetu in mu prinašali Kristusa.

Dragi sobrat! Veseli smo že tega, da si prebral tole pismo do konca. Če se boš odločil za pomoč, ti bomo tu v DBC zelo hvaležni. Podatki za nakazilo daru so spodaj.

Naj te Vstali Gospod spremlja in opogumlja, naj ti podeli veselje in mir, nebeška Mati Marija pa naj ti bo zvesta priprošnjica in pomočnica.

Janez Potočnik
ekonom, vodja SMC

Franc Brečko
župnik, ravnatelj skupnosti

DBC MB - MŠ: 2220016000 - DŠ: SI 23146745 - TRR: SI56 6100 0001 5103 344
Ept: janez.potocnik@sdb.si - Tel: 041 215 711 - www: maribor.donbosko.si

Ned., 28. 6.
13. NEDELJA
MED
LETOM

Darovanje za Don Boskov center v Mariboru
Bodite velikodušni! Bog plačaj za vaš dar!

Ob 8. uri za + Elizabeta in Alojza Najžarja

Ob 10. uri na Sv. Antonu za vse + Barakarjeve

Ob 11.30 za + Marijo Strah

Molitveni namen sv. očeta papeža Frančiška ... **NAŠE DRUŽINE**
Molimo, da bi znali današnje družine spremljati
z ljubeznijo, spoštovanjem in nasveti.

<p>Ned., 5. 7. CIRIL IN METOD, <i>slovanska ap. in sozav. Evrope</i></p>	<p>Ob 8. uri za + Hildo Mihelič</p> <p style="text-align: right;"><i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za vse + Pušnikove</i></p>
---	--

BREZ SVETNIKOV ...

Z veseljem potujem po naši lepi Sloveniji, in če je le mogoče, vstopam v cerkve. Ker se v cerkvah počutim doma, ker se tam srečujem z našimi koreninami, ker tam zajemam iz studenca milosti. Moj pogled najprej poišče večno luč in tabernakelj, da izkažem pozornost Njemu, ki je tam na poseben način navzoč. Potem pa se pogled sprehaja po slikah in kipih svetnikov. To je najprej raziskovalna dejavnost, ko skušam odkriti, katerega svetnika predstavlja določena slika ali kip. Obenem je to izraz hvaležnosti Bogu, da mi daje zgled, kako lahko tudi jaz uresničujem svoje poslanstvo danes. Je tudi izraz hvaležnosti Bogu, da mi daje pomočnike za mojo pot, ko se pogosto čutim nemočnega in izgubljenega sredi težav, nasprotovanj in lastnih slabosti.

Vstopam v cerkve svetega Nikolaja, da bi vsaj nekoliko v sebi okreplil čut za človeka v stiski, da bi naredil svoje srce občutljivo za bližnjega. Vstopam v cerkve svetega Martina, da bi zmožni dati bližnjemu ne samo polovico svojega plašča, ampak vsaj delček svojega srca. Vstopam v cerkve svete Ane, da bi se s pogledom spoštovanja in dobrohotnosti oziral na matere in babice. Vstopam v cerkve svetega Jurija, da bi zmožni zmagovati nad zmajem hudobije in greha v meni samem in v mojem okolju. Vstopam v cerkve svetega Cirila in Metoda, da bi znal in zmožni oznanjati evangelij v ljudem razumljivem jeziku, da bi jim odkrival pradedne časti, stanje pred prvim grehom, in bi si za te časti tudi sam z vso močjo nenehno prizadeval. Vstopam v cerkve svetega Benedikta, da bi bilo moje življenje bolj prepojeno z molitvijo in delom.

Vstopam v cerkve, stare in tudi nove. In iz kakšne novejši odhajam žalosten, ker v njih ne diši po svetosti. Vem, steber Cerkve je Jezus Kristus, Bog, človekov odrešenik. Komur to ni dovolj, najde v vsaki cerkvi še Jezusovo in našo nebeško mater Marijo. A ker je Cerkev skupnost ljudi, želim v cerkvi srečati tudi ljudi. Pa ne samo v klopih, na koru, ne samo ob nedeljah, ne samo pri bogoslužju, ne samo pri raznih opravilih, temveč tudi ob oltarju ali na oltarju, ki so tam nenehno navzoči, tudi ko se konča bogoslužje, tudi ko ugasnejo luči in utihnejo orgle.

V cerkvah želim srečevati svetnike. Najprej tiste na slikah in v kipih, ki me dvigajo in krepijo, ki mi govorijo, da smo v nebesih doma, da je tja mogoče priti, saj so oni že tam. Poleg teh pa želim srečevati še druge svetnike, take, ki še potujejo,

ki se še posvečujejo. In jih tudi srečujem. Kakšnega med najvišjimi pastirji, kakšnega med oskrbniki svetišč in občestev, kakšnega med Božjim ljudstvom. Želim, da jih je čim več. Želim, da se posvečujejo vsi, da vsak človek končno postane svetnik. Pa ni nujno, da bo kdaj naslikan v kakšni cerkvi ali da bo njegov kip krasil katero naših cerkva. Pomembno je, da pride na cilj, da v vsej polnosti zaživi v prijateljstvu z Bogom, da njegovo srce preplavi ljubezen do Boga in ljudi. Cerkev brez svetnikov ni prava Cerkev. Cerkev, v kateri ne dozorevajo svetniki, ne izpolnjuje svojega poslanstva. Cerkev, ki je ne vodijo svetniki, drsi v prepad. Pa ne samo Cerkev. Tudi družba kot taka potrebuje svetnike, da gre naprej, v pravo smer. Tudi našo Evropo bi naj usmerjali svetniki, kakor so jo usmerjali v prejšnjih časih vse od svetega Benedikta naprej preko svetega Cirila in Metoda, svete Katarine Sienske, svete Edith Stein ali Terezije Benedikte in drugih zavetnikov Evrope. Usmerjali in vodili v smer povezovanja, miru, vrednot, življenja, so jo seveda tudi svetni vladarji, čeprav ne vsi. Usmerjali in vodili so jo tudi številni mali ljudje vse do zadnjega prebivalca naše celine, ki si ji prizadeval za polnost življenja, za prave vrednote, ali z drugo besedo za svetost.

Ko v družbi dobijo ali si prilastijo moč ljudje, ki ne dišijo po svetništvu, se začenja razpad družbe, se začenja trpljenje in pot v smrt. Pred odločilnim razpotjem stoji tudi današnja družba, tako v Evropi kakor tudi v Sloveniji. Del tega dogajanja je tudi Cerkev, v Evropi in pri nas.

Vsak od nas lahko pripomore k življenju, k razcvetu, k odprti pot v prihodnost. Predvsem s prizadevanjem za svetost. S prizadevanjem za svojo svetost in za svetost tistih, ki so v Cerkvi in družbi postavljeni na odločilna mesta. Obenem pa moram svetost priznati tistim, ki so jo nedvomno dosegli.

Želim še naprej potovati in vstopati v cerkve. Želim se še naprej zazirati v podobe svetnikov. Želim živeti sredi svetnikov, sredi ljudi, ki z mano potujejo v večnost. Želim, da me taki ljudje tudi vodijo. V Cerkvi in v družbi. Ker želja še ni dovolj, preko svetnikov pošiljam prošnje k nebeškemu Očetu, da se milostno ozre na nas. Ker želja še ni dovolj, z majhnimi koraki postavljam na mesto, ki jim pripada, tiste, ki so vredni naše pozornosti in so nam lahko v pomoč. Ker želja še ni dovolj, pišem te besede, da bi spodbudil vsaj kakšnega bralca k razmišljanju in h korakom svetosti.

Dogajanje v domači Cerkvi, v Cerkvi v zahodnoevropskih deželah, kjer so cerkve prazne, kjer jih prodajajo, kjer so jih marsikje preuredili v muzeje, kjer si mnogi verniki vero prirejajo po svojih potrebah, kjer tudi pri kakšnih Cerkvenih voditeljih primanjkuje zavzetost za služenje, za daritveni stil življenja, za skromnost in ponižnost, kjer ne zasledim jasne besede na temeljna vprašanja, kjer na zasledim

poguma za primerne odločitve, kako naprej, v katero smer, mi govori, da je naša Cerkev danes brez svetnikov.

Dogajanje v družbi pri nas in v evropskih državah, kjer skrivne in javne družbene skupine, celo državne ustanove načrtno podirajo družino, kjer teptajo temeljne vrednote, kjer »človek toliko velja, kar plača«, kjer je mir in varnost skoraj izgubljena vrednota, kjer voditelji eno govorijo, drugo pa mislijo in delajo, kjer voditelji ne znajo ali nočejo sprejeti pomembnih odločitev glede naše prihodnosti, mi govori, da je naša družba danes brez svetnikov.

Pričakujem, da me vsak dan kdo prepriča, da nimam prav.

Lojze Kozar ml., CERKEV DANES, Revija za pastoralo in evangelizacijo, 3/2017, leto 51

Pon., 6. 7. Marija Goretti	Ob 19. uri za + Antonijo in Alojza Strunčnika
Tor., 7. 7. Anton Zaccaria	Ob 19. uri za + Adolfa Verhovnika in starše
Sre., 8. 7. Kilijan	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Čet., 9. 7. Avguštin Zhao Rong	Ob 19. uri za + Aleša Šireca
Pet., 10. 7. Amalija	Ob 19. uri za + Viktorja Pušnika in starše Hrastnik
Sob., 11. 7. BENEDIKT, zav. Evrope	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Ned., 12. 7. 15. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za + Marijo in Viktorja Fišingerja in vse + v družinah Rihter <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Branka Vodušeka</i>

DUHOVNIKOV DOPUST

»Tako govori Gospod: Ustavite se na poteh in se razglejte, vprašajte po stezah starodavnih časov, kje je pot k dobremu, in hodite po njej: in našli boste počitek svojim dušam« (Jer 6,16).

Dragi bratje duhovniki. Pred nami so poletni meseci, ki naj jih tudi duhovnik oblikuje tako, da bo mogel obnoviti svoje duhovne, duševne in telesne moči. V življenju človeka se morajo izmenjavati obdobja, v katerih se razdaja iz vseh svojih moči, in druga obdobja, v katerih poišče izvire in studence, pri katerih se lahko odžeya in okrepi za služenje in darovanje. To je obenem tudi čas, ki nas vabi, da **Gospodovo povabilo po preroku Jeremiju vzamemo zares**. Če hočemo biti deležni počitka, ga

moramo iskati tam, kjer je počitek doma. Gospod pravi, naj se ustavimo, se razgledamo ter poskusimo ugotoviti, **kje je pot k dobremu**, da se potem **napotimo po njej, po poti k dobremu**. Ne po poti k ugodnemu, po poti k zabavnemu, po poti k uspešnemu, po poti, ki se morebiti v tem trenutku ponuja mojim razmišljanjem in željam, temveč pot k dobremu. **Samo pot k dobremu vodi k počitku za naše duše**. Jezus nam pove, kje je ta pot. **»Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek«** (Mt 11,28). **Pot k dobremu je torej pot k Jezusu**, saj nam on daje počitek. Ko bomo letos iskali pot k dobremu, bomo upoštevali tudi okoliščine virusne bolezni in se ogibali vsakršnemu izpostavljanju nevarnosti. Seveda ostajamo tudi v času dopustov in duhovnih vaj župniki svojih župnij. Poskrbeli bomo, da bodo ljudje vedeli, na koga se lahko obrnejo, če pride do česa nepredvidenega, zlasti previdevanja ali pogreba. Prav je, da nekomu, najbolje dekanu, povemo, kje bomo preživel dopust in kako lahko pride v stik z nami. **Želim vam blagoslovljene počitniške dneve. Naj vam Gospod pokaže pot k dobremu, da boste našli počitek svojim dušam.** *msgr. Stanislav Zore OFM, nadškof*

POD PLAŠČEM ...

Različne upodobitve Marije, deviške Božje Matere, vzbujajo v človeku toplino, privlačnost, nežnost ... Umetniški genij se je dobesedno razvnel ob upodabljanju nje, ki je rodila odrešenika človeškega rodu. Asiški ubožec sv. Frančišek jo pozdravlja:

**Sveta Devica Marija,
ni tebi enake med vsemi ženami sveta,
hči in dekla vzvišenega Kralja,
Očeta v nebesih,
mati najsvetejšega Gospoda Jezusa Kristusa,
nevesta Svetega Duha.**

Zgovorna je upodobitev Marije Zavetnice v starodavnem svetišču na Ptujski Gori. Množica najrazličnejših oseb pod Marijinim zavetnim plaščem (82) priča, da je pri njej vsak dobrodošel. Vsakega se razveseli in mu daje zavetje, tolažbo, rešitev ... Avtor mojstrovine, ki je na začetku krasila portal svetišča, je ob Mariji *»rezerviral«* prostor: **zate, zame, za vsakogar ...**

Na Ptujsko goro prihajajo različni ljudje, verniki in drugi obiskovalci. Mnogi kot romarji ... spet drugi kot turisti ali popotniki. Privlači jih čudovita pokrajina, prostrano Ptujsko polje, gričevnate Haloze ... iz daljine Slovenske gorice, Pohorje, Boč in Donačka gora. Ali če se izrazimo pesniško: **»Vse je krog in krog delo Božjih rok!«** Častitljivo Marijino svetišče, pa sredi teh lepot kakor srce utripa že prek šest stoletij. **»O Marija s Ptujске Gore, ki na Štajerske rodove, iz Panonije, Prekmurja trosiš svoje blagoslove. Varuj kleni Slomškov narod, varuj ljudstvo Koclja kneza, da bo zvesto v dneh usodnih, ko se svet v temo pogreza.«** V teh verzih pesnice

uršulinke M. Elizabete Kremžar je zajeta 600-letna zgodovina severovzhodne Slovenije.

Nekateri poreko, da sta jim ob bogati arhitekturi vseč preprostost in žlahtnost (kamen, zelenje, travniške rože) ... radi se sprehodijo okrog svetišča, da se naužijejo čudovitih razgledov ali posedijo na lesenih klopeh. Romarska pot s skrivnostni rožnega venca in kipom sv. Franciška (v postnem času križev pot) je kakor dodana vrednost. Po njej se povzpnejo ne le do svetišča, temveč kakor po božji lestvi k Bogu in Mariji.

Sam sem kot otrok in mladostnik z rodnega Ptuja rad romal k Mariji Zaveznici. Tedaj nisem slutil, da bom nekoč dan za dnem obhajal svete skrivnosti njenega božjega Sina tudi v tem svetišču. Božje misli niso naše misli ... **Hvala, Mati Marija!**

»**Visoka pesem gotike**«, kakor ptujskogorsko cerkev imenujejo umetniki, nekaterim predstavlja **predokus nebes**. Čeprav je tabernakelj z Najsvetejšim srce svetišča, se v tako čudovitem Marijinem hramu človek zazre v podobo Matere ... In v srcu začuti s sv. Bernardom: **»Še nikdar ni bilo slišati, da bi bila ti koga zapustila, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil in se tvoji prošnji priporočal!«**

V času epidemije koronavirusa v baziliki ni bilo javnega bogoslužja, a cerkev ni bila zaklenjena. Ni jih bilo malo, ki so prihajali ... po tolažbo in pomoč, o čemer pričajo zapisi v romarski knjigi.

»Dragi Oče nebeški, hvala ti za tvoje milosti, da spoznavamo v teh časih, kako te potrebujemo, ker si ti naša duhovna hrana. Hvala ti za to cerkev, da so tvoji služabniki omogočili, da lahko k tebi pridemo.« (V.B.)

»Prosim te, Marija, v teh kriznih časih, da nam stojiš ob strani.

Prosim te za uspešno delo, čim več telefonskih klicev in naročil.

Prosim te, da sva predana drug drugemu. Prosim te za spreobrnjenje najinih otrok.

Vzemi naju pod svoje varstvo!« (T&B)

»Hvala, draga Devica Marija, da sem v tem času karantene zaradi koronavirusa ostala zdrava, močna in obdržala vero in ljubezen v srcu.

Čuvaj me še naprej in naj bom pod tvojim plaščem in v Gospodovi milosti.« (M)

Letošnje počitnice bomo zaradi omejitev verjetno preživljali nekoliko drugače. Morda je to priložnost, da se podamo na »neznane« poti v našem rajju pod Triglavom.

Doživeli bomo čudovite razglede in zanimivosti, ki jih morda še ne poznamo. Tudi cerkve, mnoge prav Marijine, ki so pravi biser arhitekture in duhovne oaze.

p. Martin Gašparič, rektor bazilike Marije Zaveznice na Ptujski Gori